HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אכל. גבי עומר דלא מיתעביד לורך גבוה [ברבי ישמעאל] כלומר לעיל) דכתיב שבתות מילתא קטי מיתיב לורך גבוה ס"ל דעבדינן בשבת כל מה דצבי ליה כבמוצ"ש ומי הוה בעי טפי יא] עבדינן (ו) וכמו בשלמים: **אכל הפסח.** מילתיה דרבי חנינא לאיכא פרסומי מילתא טפי מביחיד אימא רבי ישמעאל כרבנן ס"ל ועבדינן בשלמים לפרסם הדבר שקרינת העומר במועדי ט"ו גניסן מפני הציפורים שמורים אין העומר בא אלא בשבת בשבת: **אכל הפסח.** לגבי שלמים לא מיתעביד לורך גבוה כהלכתו לגיבא דרבי ישמעאל דקאמר בחמש שניתה מילתא: **בין שנראה.** הלכה בעלמא לכל העולם: **אם נראה בעלה אין מחללין עליו את השבת.** ללמד ולהעיד בי"ד של מעלה ג"כ שהרי ס"ל כיון דבעלמא נראה בי"ד עמי לחומו: **אכל הפסח.** גבי לבנה לגיבא דלילה מכשילין לעתיד לבא דזימנין דלא ירלה בעלה ויאמרו העדים כמו שראיתיו אנו כן לחומו ג"ד ולא נחלל שבת ואיכא מכשול דלא יהא מדם נקבע כהלכתו: **דלילה לורך גבוה.** לגיבו קרבן ולא נימנה שבת לחמר: **אכל הכא לגיבא לורך גבוה. דבחמש** שניתה מילתא: **וניתנה שבת לדחות.** אכל סד"ג דקרוב לא כפר אלא בשניה ושניה עמי הומיל וכא כפר ליפוד עליה אפ"ה מייב משניה ופטור מראשונה דבמר שמיטה מזלינן: **אפי' נמלאת בראשונה כחושה.** קולס שחיטת שניה ולגיבא ושחט שחיטת שניה (מנלפי ה) הקריבה לא לפחמך מזבח שניה מייב: **לפניו.** בשבת: **ולא עוד אלא.** אפי' לכאחילה אומרים לו לאחר שחיטת בי"ד: ר' יוסי אומר אם נראה בעלים לכל העולם אין מחללין עליו השבת. כיון שאפשר שנראית הלבנה לכל העולם לא טרחינן בשבת: אבל התם בעבודות החודש. דאם לא יצאו עכשיו להעיד כשנראה לא היו יוצאים נמי כשלא נראה בעליל ונמצא מכשילין אינא כרבנן סבירא ליה דיוצאין: דלילה צורך גבוה כשבראה בעבודות החודש כשנראה בעליל. אינא כרבנן ס"ל דלא משני בין שבת לחול: שתי חטאות של צבור. כגון שעירי ר"ח שחל בשבת ושל מועדות חייב על השניה משום איסור שבת או יו"ט: ואפי' נתכפר לו בשניה כגון שחט שתי חטאות של ציבור. לא נקט עולות משום דלילה [א] עולות טובא ו) (כמו שפי') אבל מעולות לילה לא לחמר בדוב פעמים: **ואפי'** נתכפר בשניה. לא דמיל לבעית דבמקום בתר מחבתו אזלינן או בתר מעשיו דהתם אם יבא למיעבד מילתא דלילה פרסומי מילתא קטי מיתיב ויאמר שהיא כמוהם בבני מעיים היה מביא שמיה ולא דמי נמי לטעם בב] בדבר מלוה ועשה מלוה: **להעלות** הגים והעלה הגים ותינוק **רבא אמר חייב.** לא דמי לאופה מיו"ט לחול דבפרק הלו עוברין (פסחים דף מו:) דפטורין מטעם הומיל ומקלעי ליה מוכרין ומימת הכא נמי הומיל ופטור ליה לתיוק פטור נמי מלגיגים להם הוא לפמיימו מזיל לעורך יו"ט מכל הכא לידת הגים לא חזיל נתכם: **שתים** מייתינן כו'. לא מני למיפשטא מהא לתניא בפ"ב דביצה (דף יו.). ממלאה אפה קדיכה בשר אע"פ שאינה לריכה אלא לחתיכה אחת ממלאה נתמוס חבית של מים אע"פ שאינו לריך אלא לקיתון אחד דביו"ט דקיל לא מייתינן ולא דמי לנתכם אלא ניחן לחמוס והא נמי דמכרינן גבי יוקב דמפקין מחמיה להתם אגב מגב מחמיה בעירובין (דף סח.) היינו על ידי עובד כוכבים כדפירש"י שם בקונטרס וכן [פירש] ר"ח ואפי' מייני ע"י ישראל ניחא דהכא ליכא אלא חשש מילתא דלילה אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה אימא כרבנן סבירא ליה אלא אמר רב אשי רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד [ז]דתנן [א]בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת מי לא א"ר יוסי התם כיון דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא אלא דליכא פרסומי מילתא אבל התם דאיכא פרסומי מילתא אימא כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם דאי בחד אי בשלשה צורך גבוה מיתעביד כהלכתו אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה אימא כרבנן סבירא ליה אלא אמר רב אשי רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד [ז]דתנן [א]בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת מי לא א"ר יוסי התם כיון דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא אלא דליכא פרסומי מילתא אבל התם דאיכא נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא אבל התם דנמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא אימא כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם אלא דליכא צורך גבוה ולא ניתנה שבת לדחות אבל הכא דאיכא צורך גבוה וניתנה שבת לדחות אימא כרבנן ס"ל איתמר[ב] שחט שתי חטאות של ציבור ואינו צריך אלא אחת אמר רבה ואיתימא רבי אמי חייב על השניה ופטור על הראשונה ואפילו נתכפר לו בשניה ואפילו נמצאת ראשונה כחושה ומי אמר רבה הכי והא אמר רבה [ג]היו לפנינו שתי חטאות אחת שמינה ואחת כחושה שחט שמינה ואח"כ שחט כחושה חייב כחושה ואח"כ שמינה פטור [ד]ולא עוד אלא שאומרים לו הבא שמינה לכתחלה ושחוט אביעית אימא סמי כחושה מקמייתא [ה] ואיבעית אימא הכי אמי אמרה א"ל רבינא לרב אשי נמצאת הראשונה כחושה בבני מעיין מהו [ו] בתר מחשבתו אזלינן וגברא לאיסורא קא מיכוין או דלמא בתר מעשיו אזלינן א"ל לאו היינו דרבה ורבא דאיתמר שמע שטבע תינוק בים ופירש מצודה להעלות הגים והעלה הגים חייב להעלות הגים והעלה הגים ותינוק [ז]רבא אמר חייב ורבה אמר [ח]פטור ועד כאן [ט] רבה לא קא פטר אלא כיון דשמע אמרי' [י] נמי דעתיה אתינוק אבל לא שמע לא ואיבא דאמרי א"ל [ו] היינו פלוגתייהו דרבה ורבא דאיתמר [ו] [י](לא) שמע שטבע תינוק בים ופירש מצודה להעלות הגים והעלה הגים חייב להעלות הגים והעלה תינוק ודגים רבה אמר [ח]פטור ורבא אמר חייב רבה אמר פטור [יא]זיל בתר מעשיו ורבא אמר חייב זיל בתר מחשבתו אמר [י] רבה [יב]חולה שאמדוהו לגרוגרת אחת ורצו עשרה בני אדם והביאו עשרה גרוגרות בבת אחת פטורין אפילו בזה אחר זה אפילו קדם והבריא בראשונה בעי רבא חולה שאמדוהו לשתי גרוגרות ויש שתי גרוגרות בשתי עוקצין ושלש בעוקץ אחת הי מיניהו מייתינן שתים מייתינן דחזו ליה או דלמא שלש [י] מייתינן דקא ממעטא קצירה פשיטא [יג]שלש מייתינן שחט שתי חטאות של ציבור. לא נקט עולות משום דליכא [א] עולות טובא ו) (כמו שפי') אבל מעולות לילה לא לחמר בדוב פעמים: **ואפי'** נתכפר בשניה. לא דמיל לבעית דבמקום בתר מחבתו אזלינן או בתר מעשיו דהתם אם יבא למיעבד מילתא דלילה פרסומי מילתא קטי מיתיב ויאמר שהיא כמוהם בבני מעיים היה מביא שמיה ולא דמי נמי לטעם בב] בדבר מלוה ועשה מלוה: **להעלות** הגים והעלה הגים ותינוק **רבא אמר חייב.** לא דמי לאופה מיו"ט לחול דבפרק הלו עוברין (פסחים דף מו:) דפטורין מטעם הומיל ומקלעי ליה מוכרין ומימת הכא נמי הומיל ופטור ליה לתיוק פטור נמי מלגיגים להם הוא לפמיימו מזיל לעורך יו"ט מכל הכא לידת הגים לא חזיל נתכם: **שתים** מייתינן כו'. לא מני למיפשטא מהא לתניא בפ"ב דביצה (דף יו.). ממלאה אפה קדיכה בשר אע"פ שאינה לריכה אלא לחתיכה אחת ממלאה נתמוס חבית של מים אע"פ שאינו לריך אלא לקיתון אחד דביו"ט דקיל לא מייתינן ולא דמי לנתכם אלא ניחן לחמוס והא נמי דמכרינן גבי יוקב דמפקין מחמיה להתם אגב מגב מחמיה בעירובין (דף סח.) היינו על ידי עובד כוכבים כדפירש"י שם בקונטרס וכן [פירש] ר"ח ואפי' מייני ע"י ישראל ניחא דהכא ליכא אלא חשש